

PA052: Úvod do systémové biologie

David Šafránek

20.10.2011

Obsah

Organizace biologických sítí

Obsah

Organizace biologických sítí

Organizovanost biologických sítí

- biologické systémy determinovány hierarchií biologických sítí
- biologické sítě jsou modulární
 - omezená propojenosť (souvislost)
 - interakce pouze mezi specifickými uzly
 - komplexní řízení složitých (pod)úkolů

Organizovanost biologických sítí

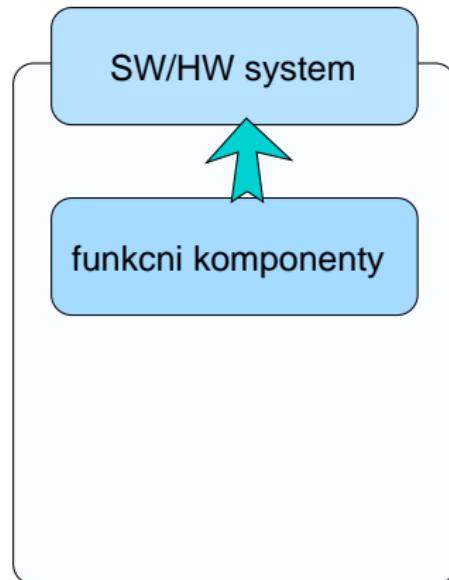
- biologické systémy determinovány hierarchií biologických sítí
- biologické sítě jsou modulární
 - omezená propojenosť (souvislost)
 - interakce pouze mezi specifickými uzly
 - komplexní řízení složitých (pod)úkolů
- souvislé (nemodulární) propojení by znamenalo:
 - jednoduchý globální mechanismus
 - vhodné pouze pro velmi stabilní (příhodné) prostředí

Biologie vs. inženýrství

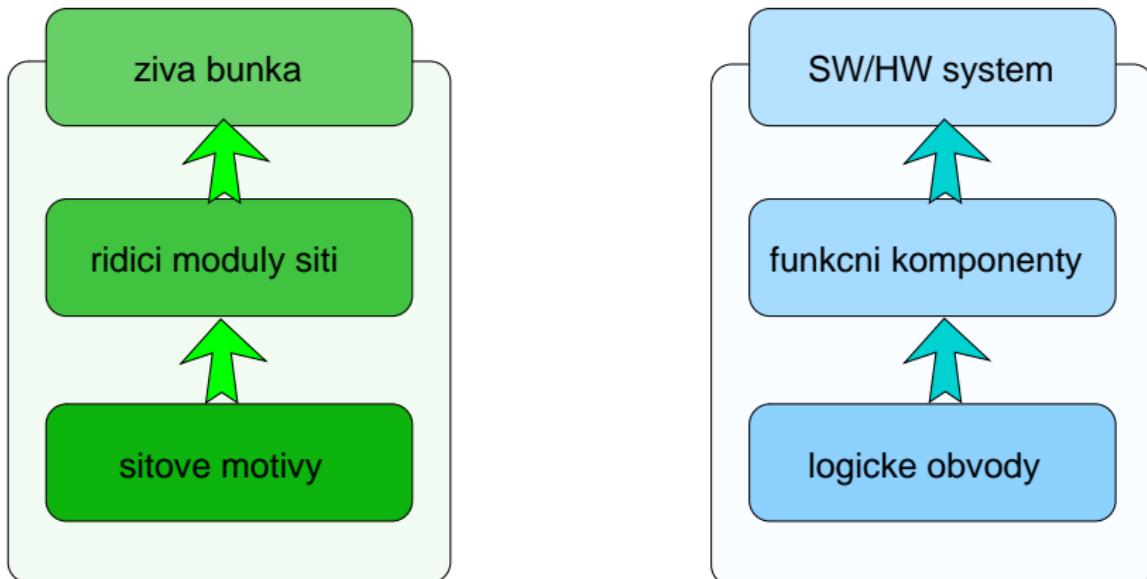
živa bunka

SW/HW system

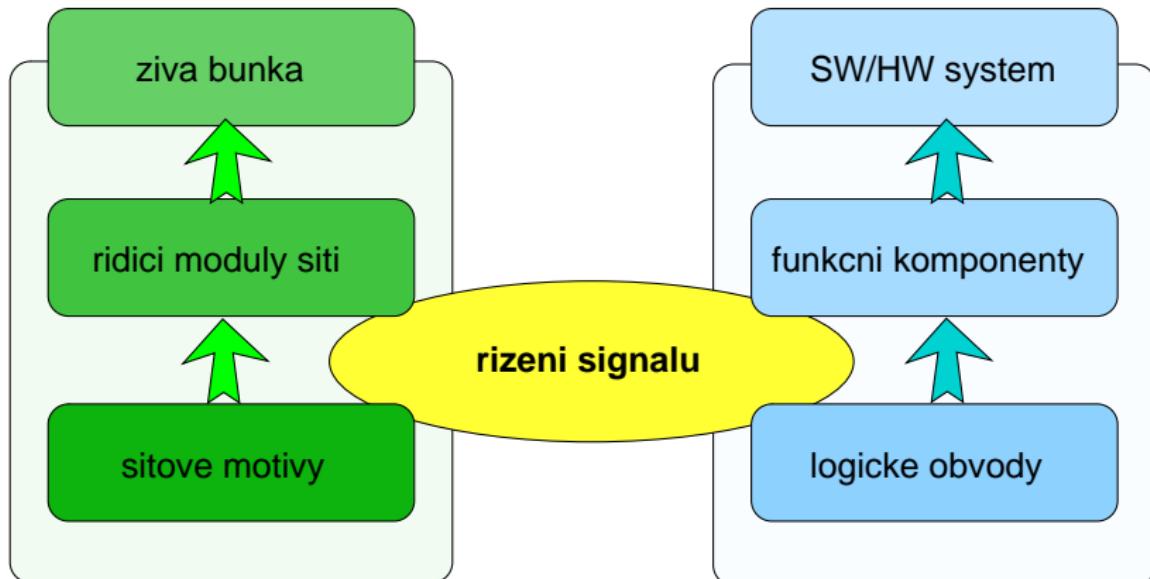
Biologie vs. inženýrství

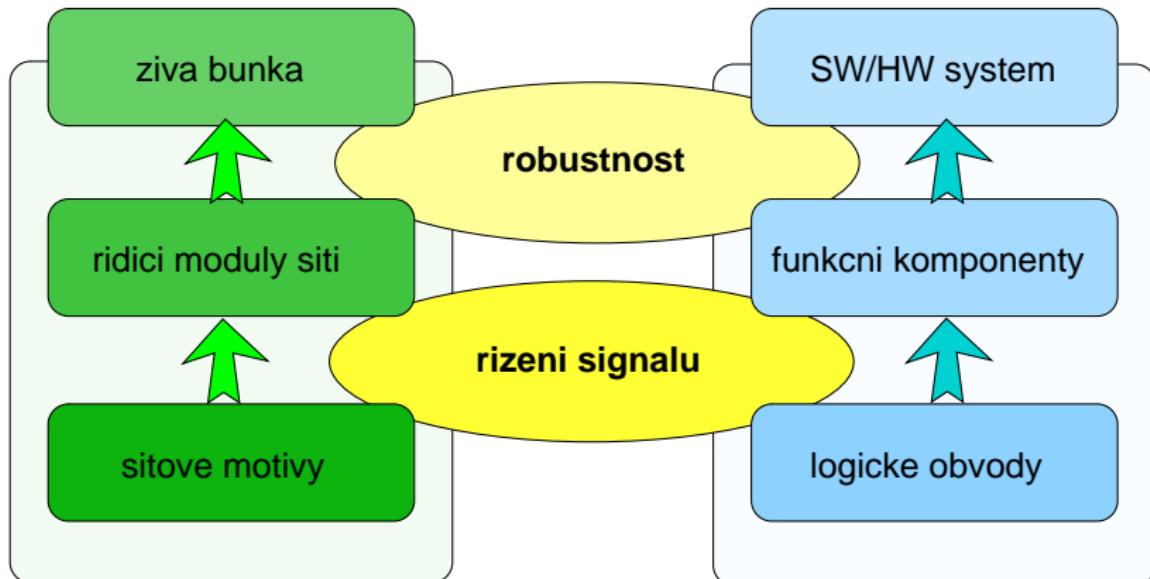
Biologie vs. inženýrství

Biologie vs. inženýrství

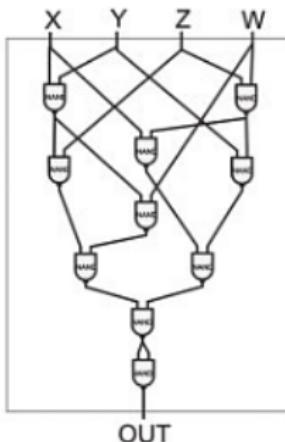

Biologie vs. inženýrství

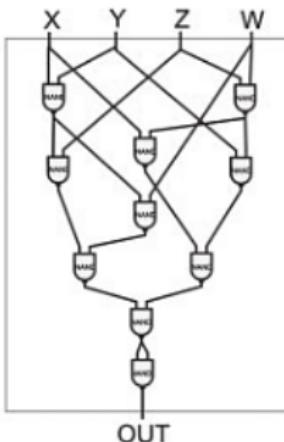
Biologie vs. inženýrství

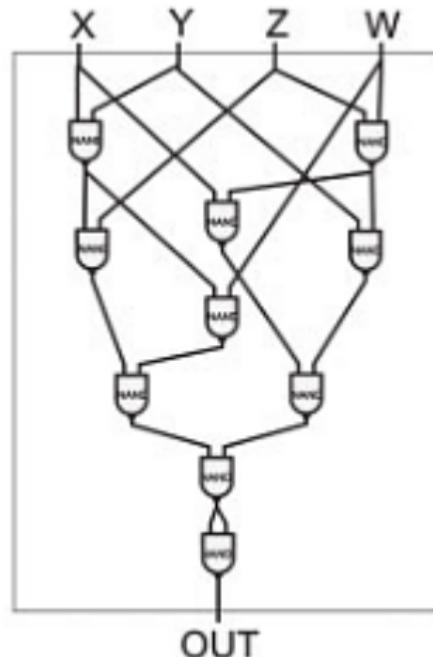
- v inženýrství vyrábíme optimální obvod pro řešení určitého problému
 - hledáme funkci několika vstupních signálů
 - výstupem této fce je požadovaná reakce systému

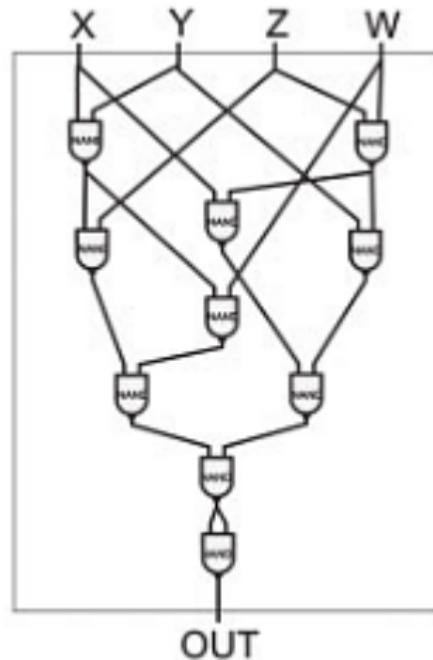

Biologie vs. inženýrství

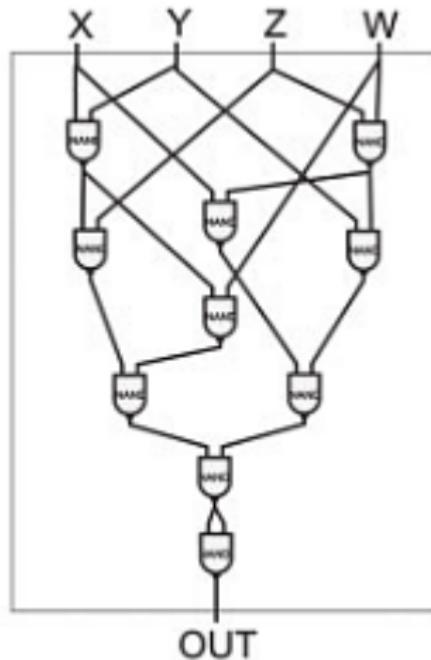
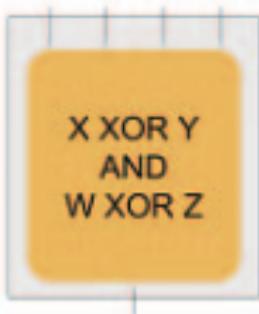
- evoluce hledá optimální síť pro řízení určité fyziologické aktivity
 - opět fce několika vstupních signálů ovlivňujících danou aktivitu
 - výstupem této fce je např. změna produkce určitého proteinu

Nemodulární systém
$$(X \text{ XOR } Y) \text{ AND } (Z \text{ XOR } W)$$

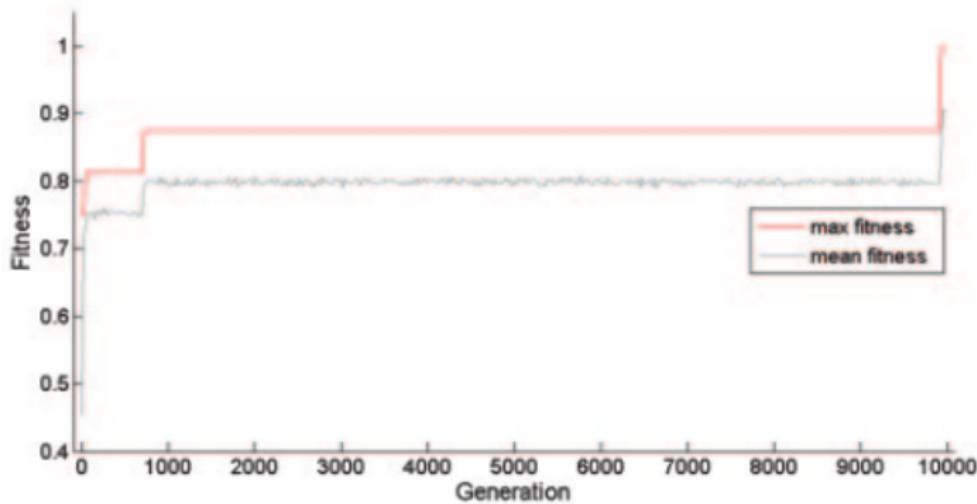
Nemodulární systém
$$(X \text{ XOR } Y) \text{ AND } (Z \text{ XOR } W)$$

- optimální obvod pro výpočet dané funkce

Nemodulární systém
$$(X \text{ XOR } Y) \text{ AND } (Z \text{ XOR } W)$$

- evolucí zvolen v konstantním prostředí

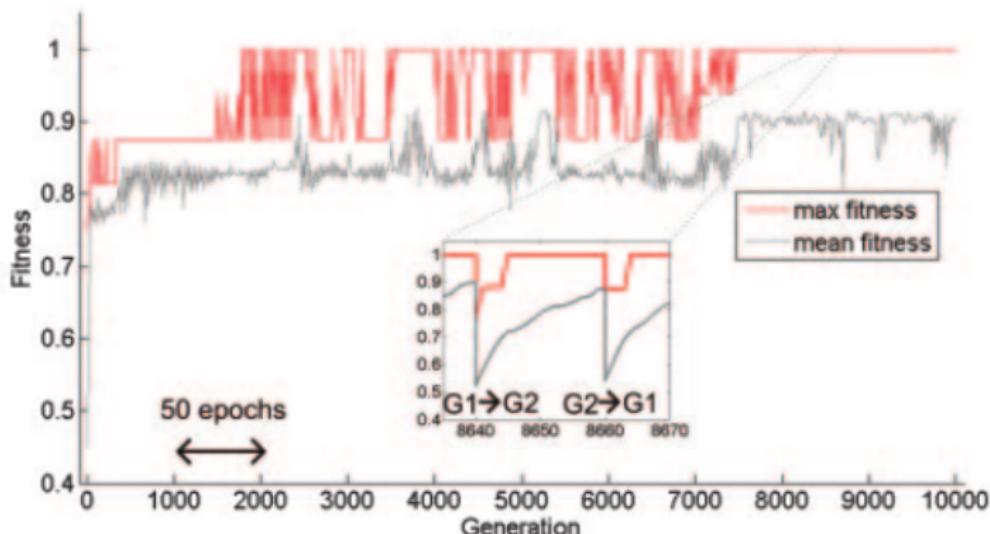
Nemodulární systém – Experiment

- vývoj optimálního řešení pro fixní cíl
 $(X \text{ XOR } Y) \text{ AND } (Z \text{ XOR } W)$
- simulace evolučním algoritmem

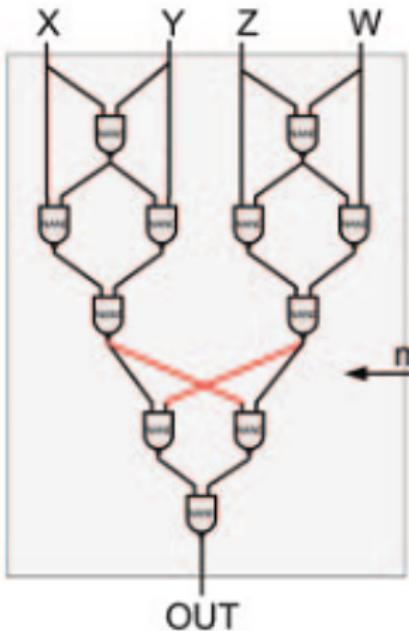
Proměnné prostředí – Experiment

- budeme alternovat cíle ($X \text{ XOR } Y$) AND ($Z \text{ XOR } W$) a ($X \text{ XOR } Y$) OR ($Z \text{ XOR } W$) každou “epochu” (20 generací)
- optimální řešení experimentujeme simulací evolučním algoritmem

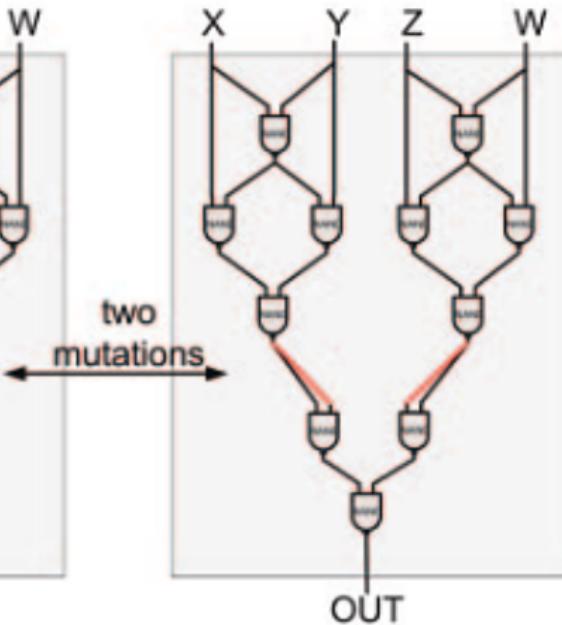

Modulární systém

(X XOR Y) AND (Z XOR W)

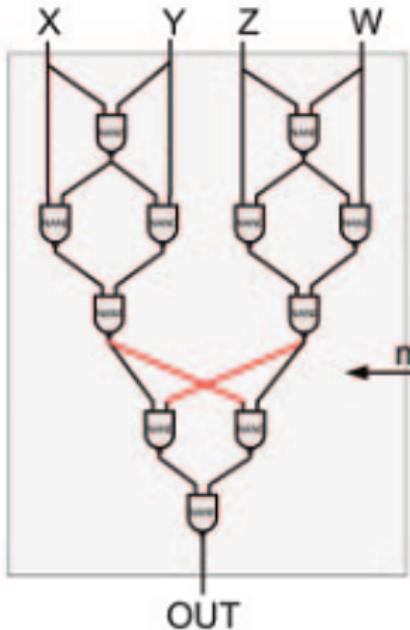

(X XOR Y) OR (Z XOR W)

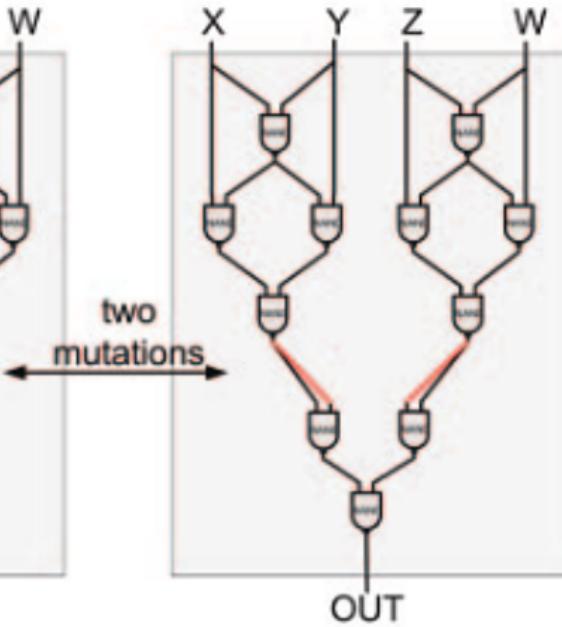

Modulární systém

(X XOR Y) AND (Z XOR W)

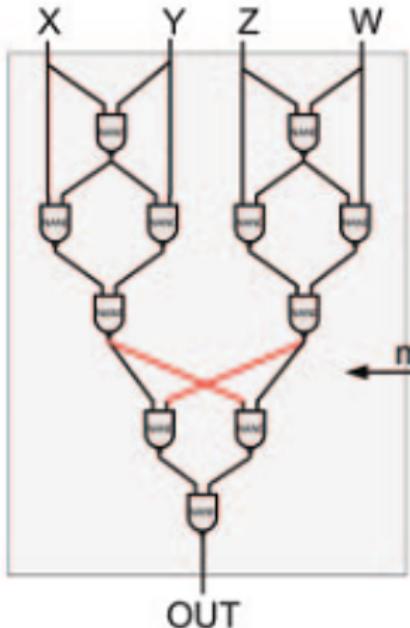
(X XOR Y) OR (Z XOR W)

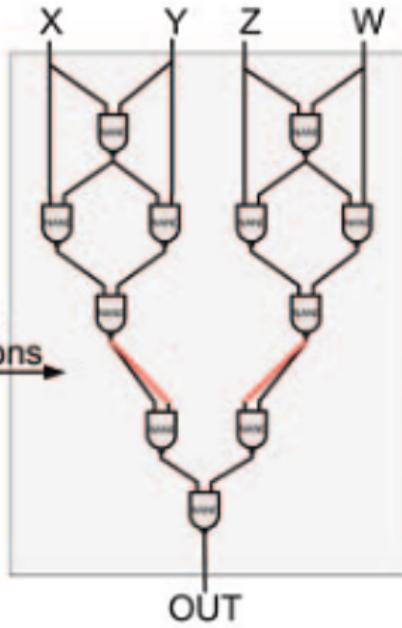
- obvod snadno přepojitelný pro výpočet jiné funkce

Modulární systém

$(X \text{ XOR } Y) \text{ AND } (Z \text{ XOR } W)$

$(X \text{ XOR } Y) \text{ OR } (Z \text{ XOR } W)$

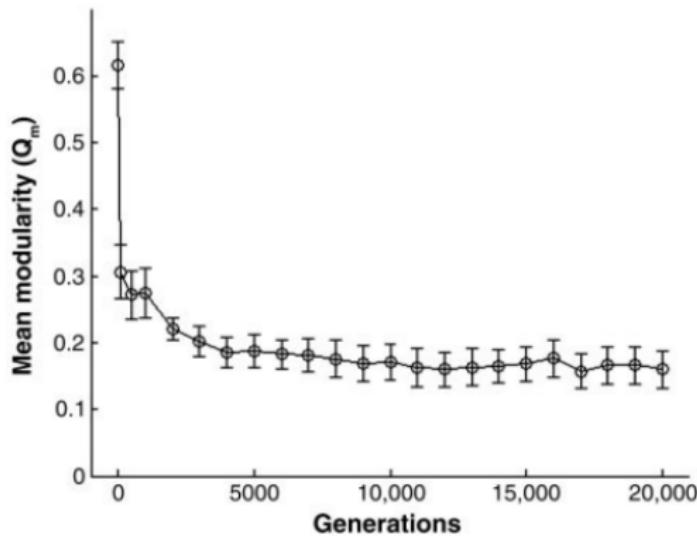
- evolucí zvolen v proměnném (reálném) prostředí

Modularita systému

- modularita zvyšuje počet uzlů v systému
- umožňuje však snadnou modifikaci při změně cílové funkce
- evoluce vyvíjí živé organismy pro reálné (variabilní) prostředí
 - modularita = možnost vytvořit snadnou modifikací mutace pro různá prostředí
- evoluce konverguje k modulárním sítím za účelem adaptace k prostředí
- změny prostředí však musí vykazovat určitou organizovanost
- inherentní modularita může zjednodušit pochopení komplexních jevů

Nadav Kashtan and Uri Alon, From the Cover: Spontaneous evolution of modularity and network motifs PNAS, 102: 13773-13778 (2005)

Modularita systému

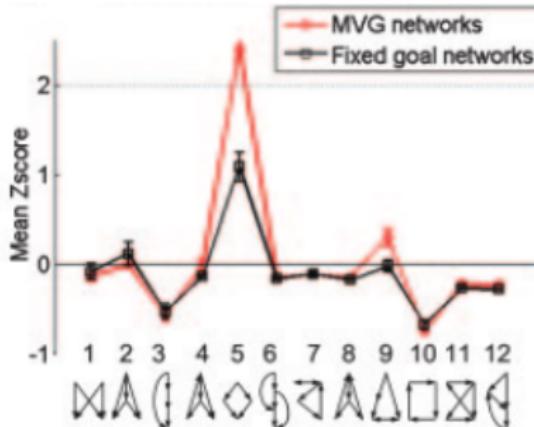
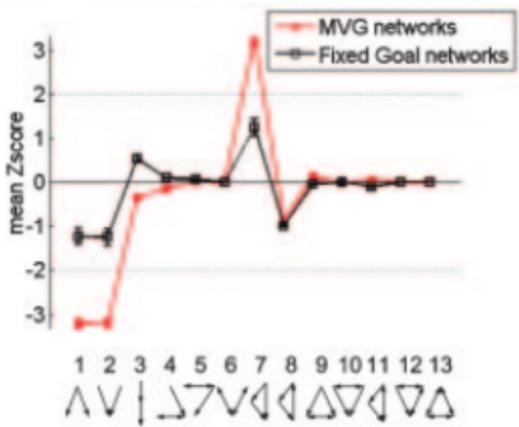

- v konstantním prostředí je modulární obvod nahrazen nemodulárním (minimalizace počtu uzelů)

Modularita systému

- v případě biologické evoluce je cílem určitá sada biologických funkcí organismu
- tyto funkce jsou implikovány prostředím
- např. chemotaxe řízená gradientem nutrientů vyžaduje následující fce:
 - vnímání situace prostředí
 - výpočet směru pohybu
 - realizace pohybu
 - metabolizace nutrientu
- dalším příkladem jsou signální dráhy jako modul, který se snadno přizpůsobuje potřebám transdukce různých typů vstupů na různé výstupy
→ k "adaptaci" dochází např. při diferenciaci buňky

Modularita systému – motivy v sítích

- statistická nadreprezentace specifických podgrafů (obvodů)

Modularita systému – motivy v sítích

Network	Nodes	Edges	N_{real}	$N_{\text{rand}} \pm \text{SD}$	Z score	N_{real}	$N_{\text{rand}} \pm \text{SD}$	Z score	N_{real}	$N_{\text{rand}} \pm \text{SD}$	Z score
Gene regulation (transcription)			X Y Z	Feed-forward loop	X Y Z	Bi-fan					
<i>E. coli</i>	424	519	40	7 ± 3	10	203	47 ± 12	13			
<i>S. cerevisiae</i> *	685	1,052	70	11 ± 4	14	1812	300 ± 40	41			
Neurons			X Y Z	Feed-forward loop	X Y Z	Bi-fan	X Y Z	Bi-parallel			
<i>C. elegans</i> †	252	509	125	90 ± 10	3.7	127	55 ± 13	5.3	227	35 ± 10	20
Food webs			X Y Z	Three chain	X Y Z	Bi-parallel					
Little Rock	92	984	3219	3120 ± 50	2.1	7295	2220 ± 210	25			
Ythan	83	391	1182	1020 ± 20	7.2	1357	230 ± 50	23			
St. Martin	42	205	469	450 ± 10	NS	382	130 ± 20	12			
Chesapeake	31	67	80	82 ± 4	NS	26	5 ± 2	8			
Couchella	29	243	279	235 ± 12	3.6	181	80 ± 20	5			
Skipwith	25	189	184	150 ± 7	5.5	397	80 ± 25	13			
B. Brook	25	104	181	130 ± 7	7.4	267	30 ± 7	32			
Electronic circuits (forward logic chips)			X Y Z	Feed-forward loop	X Y Z	Bi-fan	X Y Z	Bi-parallel			
s15850	10,383	14,240	424	2 ± 2	285	1040	1 ± 1	1200	480	2 ± 1	335
s38584	20,717	34,204	413	10 ± 3	120	1739	6 ± 2	800	711	9 ± 2	320
s38417	23,843	33,661	612	3 ± 2	400	2404	1 ± 1	2550	531	2 ± 2	340
s9234	5,844	8,197	211	2 ± 1	140	754	1 ± 1	1050	209	1 ± 1	200
s13207	8,651	11,831	403	2 ± 1	225	4445	1 ± 1	4950	264	2 ± 1	200
Electronic circuits (digital fractional multipliers)			X Y Z	Three-node feedback loop	X Y Z	Bi-fan	X → Y Z ← W	Four-node feedback loop			
s208	122	189	10	1 ± 1	9	4	1 ± 1	3.8	5	1 ± 1	5
s420	252	399	20	1 ± 1	18	10	1 ± 1	10	11	1 ± 1	11
s838‡	512	819	40	1 ± 1	38	22	1 ± 1	20	23	1 ± 1	25
World Wide Web			X Y Z	Feedback with two mutual dyads	X Y Z	Fully connected triad	X Y Z	Unplinked mutual dyad			
nd.edu§	325,729	1.46e6	1.1e5	2e3 ± 1e2	800	6.8e5	5e4 ± 4e2	15,000	1.2e6	1e4 ± 2e2	5000

Další úrovně možného zjednodušení

- separovatelnost časových škál mechanismů v buňce
 - umožňuje jednoduchý matematický model
 - aplikovatelné na většinu dynamických dějů v buňce
 - detaily přesunuty do parametrů

Další úrovně možného zjednodušení

- separovatelnost časových škál mechanismů v buňce
 - umožňuje jednoduchý matematický model
 - aplikovatelné na většinu dynamických dějů v buňce
 - detaily přesunuty do parametrů
- sjednocujícím prvkem dynamických jevů v buňce je robustnost
 - z možných řešení vybíráme robustní variantu
 - stabilita vůči fluktuacím, proofreading, ...

Organismus vs. SW/HW systém

- oboje navrhováno modulárně

Organismus vs. SW/HW systém

- oboje navrhováno modulárně
- oboje navrhováno s cílem robustnosti

Organismus vs. SW/HW systém

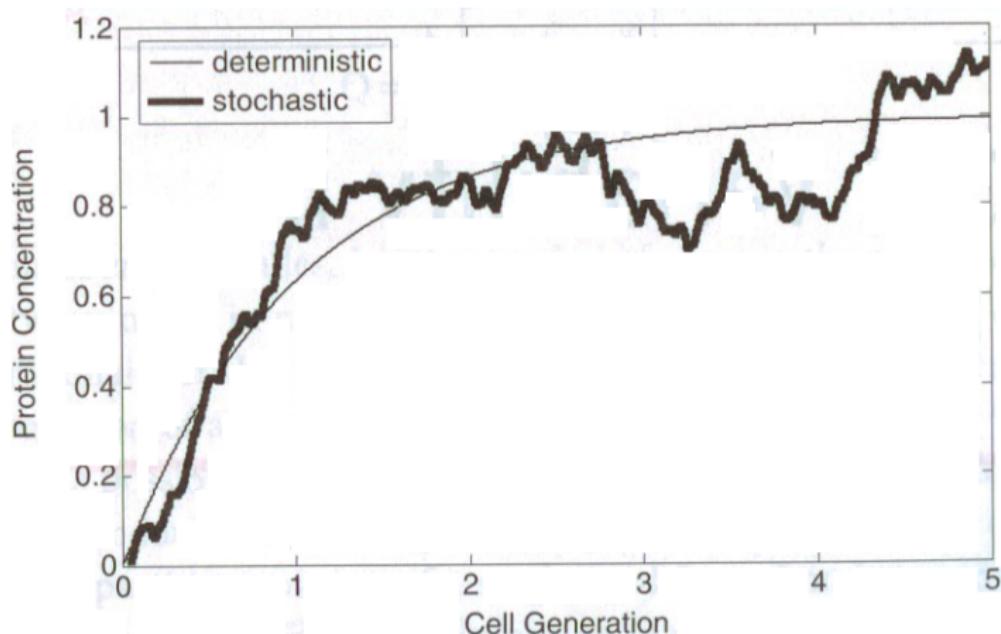
- oboje navrhováno modulárně
- oboje navrhováno s cílem robustnosti
- **jaký je tedy rozdíl?**

Organismus vs. SW/HW systém

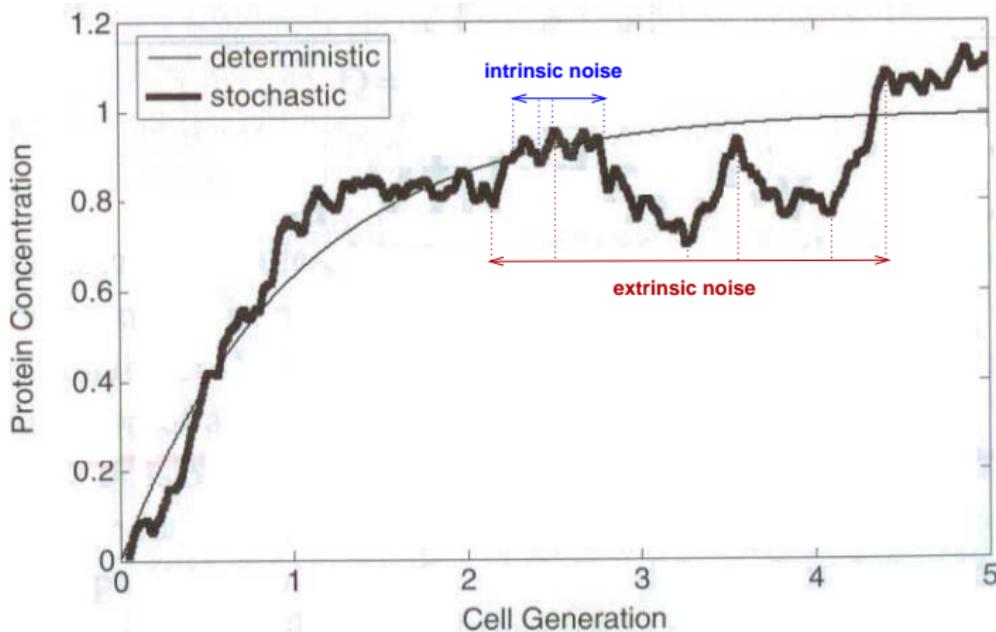
- oboje navrhováno modulárně
- oboje navrhováno s cílem robustnosti
- **jaký je tedy rozdíl?**
- stochastické chování individuální buňky

Organismus vs. SW/HW systém

- oboje navrhováno modulárně
- oboje navrhováno s cílem robustnosti
- **jaký je tedy rozdíl?**
- stochastické chování individuální buňky
 - buňka se brání nepředvídatelným chováním např. vůči napadení virem
 - původcem nepředvídatelnosti jsou také rušivé elementy v prostředí
 - stochastičnost je inherentní pro biologické mechanismy
 - dvě geneticky identické buňky se mohou zachovat odlišně vůči týmž hodnotám vstupních signálů (prostředí)
 - celkový poměr buněk, které se zachovají podobným způsobem je však pro dané prostředí determinován

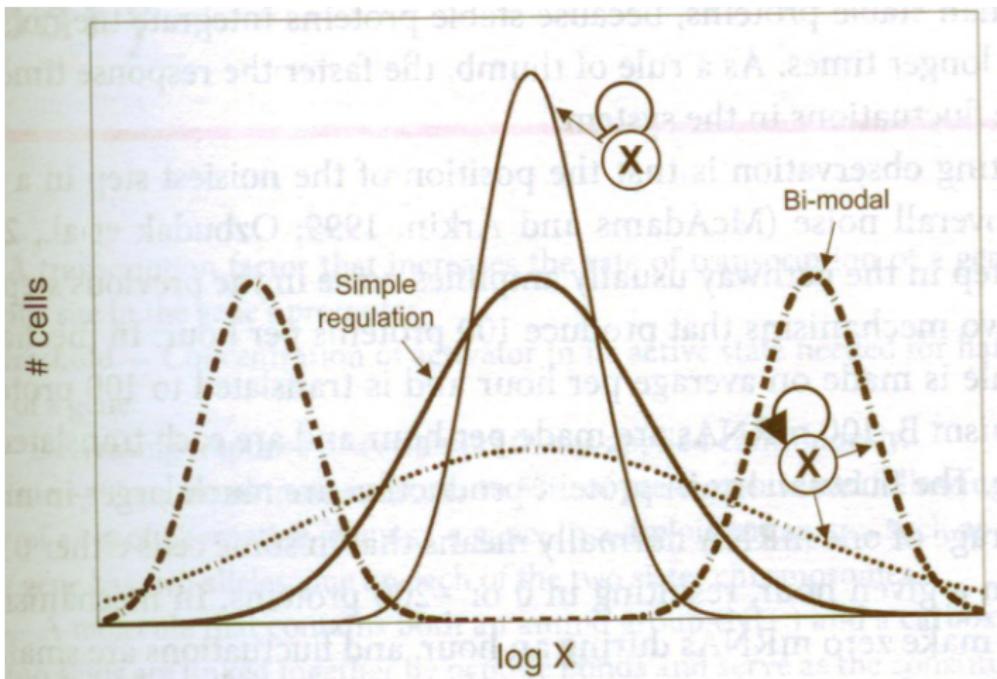
Variace chování jednotlivých buněk

Variace chování jednotlivých buněk

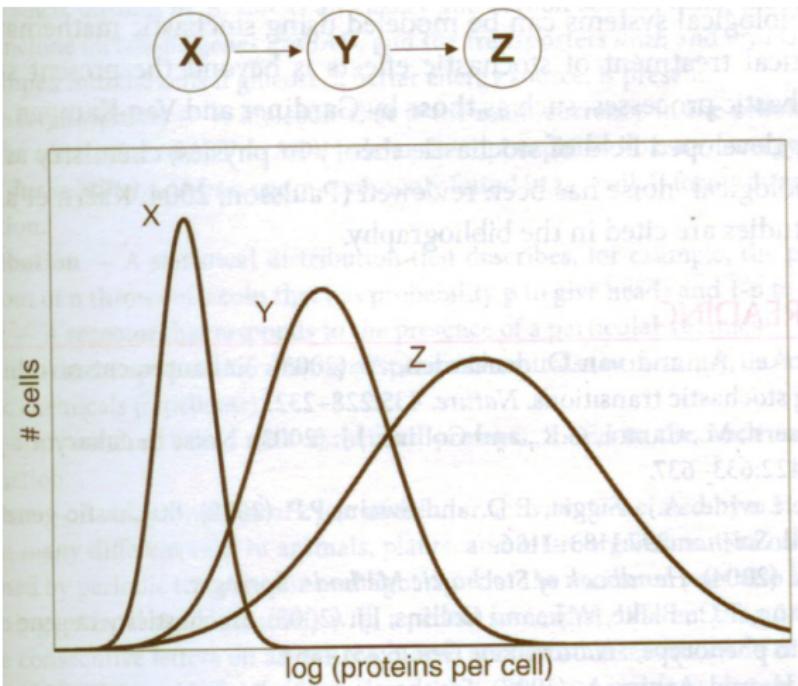
- interní ruch – transkripce, translace, post-transkripční jevy, pozice DNA v chromozómu
- externí ruch – fluktuace koncentrací regulačních faktorů

Variace chování jednotlivých buněk

- rozložení koncentrace proteinu X v populaci buněk při různé transkripční regulaci

Variace chování jednotlivých buněk

- rozložení koncentrace proteinů v populaci buněk při regulační kaskádě

Analýza stochasticity biologických mechanismů

- ucelené pochopení stochasticity biologických mechanismů zůstává otevřeným problémem
- existující studie spíše pouze poukazují na tento fenomén

N. Rosenfeld, J.W. Young, U. Alon, P.S. Swain, M.B. Elowitz, "Gene Regulation at the Single-Cell Level" Science, Vol 307:1962-1965 , (2005)

W.J. Blake, M. Kaern, C.R. Cantor, J.J. Collins, "Noise in eukaryotic gene expression", Nature. 422(6932):633-7, (2003)